

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 674-1926)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Boliglove (Huslejelove)

Boligforhold/Indflytning

Uddrag fra byrådsmødet den 10. marts 1927 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 674-1926)

Indstilling fra Boligkontrollen om Opretholdelse af Boligrestriktionerne.

Følgende Indstillinger forelæa:

"Da de Restriktioner, som er gældende i Aarhus i H. t. Boligloven af 1925, udløber til 1. Maj d. A., skal Udvalgets Flertal (Bernt Jensen, H. J. Baden og Andr. Bitsch) under Hensyntagen til, at der endnu hersker betydelig Boligmangel her i Byen, hvilken Mangel i ikke ubetydelig Grad vil forøges derved, at Husvildeafdelingen paa Fodfolkskasernen efter Forlangende af Krigsministeriet skal rømmes i Løbet af Sommeren, henstille til Byraadet, at der indsendes Andragende til Regeringen om, at der maa blive givet Aarhus Byraad Ret til at lade Boliglovens § 25, sidste Punktum, jfr. samme Lovs § 12, værende gældende i Aarhus Kommune fra 1. Maj 1927 til 1. Maj 1928."

"Udvalgets Mindretal (P. Baunsgaard, og H. P. Salling) anser det for heldigst, hvis alle Restriktionerne vedrørende Boligforholdene nu bortfaldt, men vi skal dog udtale, at vi vil finde det meget uheldigt, hvis Indflytningsbestemmelserne bortfalder i Aarhus, men opretholdes i Nabokommunerne, og da vi har bragt i Erfaring, at disse agter at indsende Andragende til Regeringen om nævnte Bestemmelser Bibeholdelse, kan vi efter

Omstændighederne tiltræde Flertallets Indstilling."

Bernt Jensen forelagde Sagen. Boligloven af 1925 udløb 1. Maj 1927, og efter hvad der var oplyst i Byraadet, var der nogen Sandsynlighed for, at de Byer, som ønsker at beholde Restriktionerne m. H. t. Indflytning i nogen Tid endnu, ved en Henvendelse til Regeringen kan faa Tilladelse dertil. Fra Boligudvalget forelaa 2 Indstillinger, men man var i Realiteten enige. Forholdene i Aarhus havde ganske vist bedret sig, men Kommunen kunde sikkert have Interesse af at beholde Bestemmelsen 1 Aar endnu, og særlig efter at man havde maattet gaa ind paa at rømme Fodfolkskasernen til Sommer. Taleren vilde derfor paa Udvalgets Vegne anbefale en saadan Henvendelse til Regering og Rigsdag.

H. P. Salling kunde slutte sig dertil, saafremt Nabokommunerne ved Aarhus søger en lignende Tilladelse; men ellers var man imod Restriktionerne.

Borgmesteren syntes ikke, det særlig vedkom Aarhus By, hvorledes Nabokommunerne stillede sig. Her stod man overfor Spørgsmaalet, om Kommunen skal være Herre over Indflytningen, og hvis den blev givet fri, kunde det let medføre et stort kommunalt Boligbyggeri. Et saadant burde helst undgaas, og Taleren vilde derfor anbefale, at man enstemmig tiltræder Indstillingen.

Bernt Jensen havde forespurgt Sogneraadene i Nabokommunerne, om de var interesserede i Forholdet, og de skulde behandle Spørgsmaalet i deres første Møder. Aarhus burde dog næppe gøre sig afhængig af deres Beslutninger, og der skete ikke noget ved at forlænge Bestemmelsen. Hidtil havde Kommunen ikke misbrugt den, og skulde Forholdene bedre sig, havde man jo Lov at lempe Bestemmelserne.

H. J. Baden vilde meget anbefale at indsende Andragendet, ogsaa uden den nævnte Klausul. Hvis Nabokommunerne beholdt Restriktionerne, men Aarhus ikke, vilde det let blive en Kalamitet, og skulde de andre Kommuner ikke faa dem forlænget, vilde det blot blive en Fordel for Aarhus. Der var vist tilstrækkeligt af store Lejligheder, men ikke af smaa, og det vilde være af økonomisk Betydning for Kommunen at opretholde Restriktionerne lidt endnu.

Holst-Knudsen havde den Anskuelse, at Loven helst burde ophøre nu, men hvis Nabokommunerne fik Ret til at nægte Indflytning, og Aarhus Kommune ikke, kunde det blive katastrofalt for Byen, og under Forudsætning af, at Nabokommunerne beholder Bestemmelsen, kunde man sikkert enstemmig tiltræde Andragendet. Men hvis det ikke var

Tilfældet, kunde den borgerlige Gruppe ikke stemme derfor. Der kunde nok tænkes en større Indflytning til Aarhus, hvis Bestemmelsen falder bort; men samtidig maatte det slaas fast, at Kommunen ikke har nogen Pligt til at skaffe Boliger til andre end dem, der falder ind under Forsørgelsesvæsenet, og saa var Faren for kommunalt Byggeri ikke saa stor. Boligrestriktionerne burde nu helst falde bort alle Steder.

M. Brammer mente, at som Forholdene laa, blev Aarhus nødt til at søge en Forlængelse af Restriktionerne, særlig hvis Nabokommunerne fik Lov at beholde dem. Man burde derfor sikre sig i Tide, og hvis Bestemmelsen faldt bort i de andre Kommuner, blev det en Fordel for Aarhus.

Andr. Bitsch havde troet, at hele Byraadet i Kommunens Interesse var gaaet med til en saadan Henvendelse. Taleren forstod ikke, hvorledes Landsretssagføreren vilde praktisere sit Standpunkt, om man skulde vente med et søge, til Nabokommunerne havde faaet Tilladelsen. Hvorvidt det offentlige var forpligtet til at skaffe Boliger, berørte egentlig ikke denne Sag.

Flertallets Indstilling vedtoges med 12 Stemmer mod 7.

